

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116223408
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1116223408.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej, v právnej veci navrhovateľky: P. D., narodená dňa XX.X.XXXX, bytom: F.Š. R. X, D., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Henrich Dušek, s.r.o., so sídlom: Staré Grunty 162, Bratislava, proti manželovi: S. B., narodený dňa X.X.XXXX, bytom: F. R. X, D., zastúpený advokátkou JUDr. Máriou Karcolovou, so sídlom: Panenská 8, Bratislava, o určenie výživného na manželku, na odvolanie manžela voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.11.2018, č. k. 12Pc/2/2016-359, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.11.2018, č. k. 12Pc/2/2016-359, mení tak, že návrh na určenie výživného na manželku zamietá.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.11.2018, č. k. 12Pc/2/2016-359, vo výroku o povinnosti manžela zaplatiť súdny poplatok zrušuje.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 26.11.2018, č. k. 12Pc/2/2016-359, uložil manželovi povinnosť platiť výživné na navrhovateľku vo výške 500,- eur mesačne od 8.11.2016, vždy do 15. dňa mesiaca na účet navrhovateľky, do 8.1.2018. Zročné výživné vo výške 7.000,- eur, uložil súd prvej inštancie manželovi zaplatiť navrhovateľke v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Manželovi zároveň uložil súd prvej inštancie povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 140,- eur.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 8.11.2016, doplneným na pojednávaní dňa 20.4.2018, sa navrhovateľka (manželka) domáhala určenia vyživovacej povinnosti manželom od 8.11.2016 vo výške 700,- eur a to vždy do 15. dňa v mesiaci na jej účet. Podaný návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že s manželom uzavrela manželstvo dňa X.X.XXXX a ich posledným spoločným bydliskom bolo F. R. X, D.. Je jediným spoločníkom v obchodnej spoločnosti P. I..W..V., ktorej príjmy výrazne poklesli, pretože obetovala svoju prácu práci v manželových firmách. Nemohla sa naplno venovať svojmu podnikaniu a prijímať objednávky. Manžel je spoločníkom a konateľom v 5 spoločnostiach založených na Slovensku: E. I..W..V., E. I..W..V., V. L. I..W..V., Q. I..W..V., W. E. I..W..V., T. I..W..V., zároveň je predsedom predstavenstva v akciovej Spoločnosti - Z. O..I.. Okrem toho je spoločníkom a konateľom spoločnosti v Českej republike - E. I..W..V., spoločníkom spoločnosti v Maďarsku, vlastní podiel v spoločnosti X.-Z. Q.. a dvoch spoločnostiach mimo Európy, E. T. Q.. O. R. C. Q. v Kanade. Ona od roku 2002 pracovala vo firme T. I..W..V.. na pozícii manager director a jej pracovnou náplňou bolo manažovanie prevádzky Q.. Ako zamestnanec poberala minimálnu mzdu,

pričom dlhodobo pomáhala a starala sa o manželove prevádzky. Navyše veľa krát investovala svoje súkromné peniaze do nákupu potrieb do manželových prevádzok. Každá jej žiadosť o zvýšenie mzdy bola manželom odignorovaná. Dňa 22.11.2015 jej bola doručená výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 3.11.2015, z dôvodu nadbytočnosti a dňa 13.11.2015 jej bolo doručené oznámenie, kde jej manžel výslovne zakázal vstup na bývalé pracovisko, do prevádzky Q.. Po podaní žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou nakoniec s manželom ukončili jej pracovný pomer dohodou ku dňu 31.1.2016, na základe čoho, pod nátlakom manžela, zobrala žalobu späť. Po skončení pracovného pomeru v spoločnosti T. I..W..V.. ju manžel účelovo zamestnal v spoločnosti W. E. I..W..V., kde však kvôli zdravotným problémom (urologické problémy zo zimy v byte a plánovaná akútna operácia kolena) bola od dňa 14.4.2016 uznaná práceneschopnou, o čom bol jej manžel a zamestnávateľ písomne informovaný. Počas tejto práceneschopnosti s ňou manžel opätovne skončil pracovný pomer a to okamžite, súčasne neuznal jej doklad o práceneschopnosti, odhlásil ju zo Sociálnej a zdravotnej poisťovne ku dňu 03.05.2016, teda tesne pred avizovanou operáciou kolena. V rovnaký deň jej navyše bez vysvetlenia a možnosti riešenia manžel zrušil všetky aktívne SIM karty v jej mobilných telefónoch a tak ju úplne odrezal od rodiny, priateľov a ošetrujúcich lekárov. Dňa 8.3.2015 sa manžel posledný krát objavil v spoločnej domácnosti a bez udania dôvodov sa z nej natrvalo odsťahoval a prestal sa starať o domácnosť. Do spoločného bytu prišiel po uvedenom dátume už len raz, na jej podnet, dňa 1.4.2015, pričom podpísal pracovné dokumenty, odišiel a už sa nevrátil. Odsťahovaním zo spoločnej domácnosti sa manžel prestal zaujímať o ňu, jej finančnú situáciu a spoločnú domácnosť, prestal prispievať na spoločnú domácnosť, neposkytol žiadne finančné prostriedky na energie, hygienické a čistiace potreby, krmivo pre jeho dravé ryby. Výdavky na domácnosť dovtedy platil vždy manžel, pretože jej bola vyplácaná iba minimálna mzda. Dodatočne z bankových účtov zistila, že mesačné zálohové platby za domácnosť boli vo výške 400,- eur a za plyn platili v zálohách 4.000,- eur ročne. V marci 2016 sa v byte pokazil kondenzačný kotol na teplú vodu, na základe čoho ostala bez teplej vody a so studenými radiátormi a nemala finančné prostriedky na opravu kotla. Od pokazenia kotla začala mať zdravotné problémy, na základe čoho sa stala dlhodobo práceneschopnou a počas nedávnej búrky došlo aj k vyhoreniu elektrickej skrine. Tieto skutočnosti boli manželom odignorované. Dňa 23.11.2012 podpísali s manželom žiadosť o Flexihypotéku vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., kde manžel uviedol svoj základný čistý mesačný príjem až vo výške 7.917,- eur a jej základný čistý mesačný príjem vo výške 350,- eur. Dňa 5.10.2016 jej bola doručená doporučená zásielka Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa 30.9.2016 s upomienkou o neuhradení záväzkov vo výške 551,16 eur a 1.705,23 eur vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Dňa 22.6.2015 zaslala manželovi list, v ktorom ho žiadala o plnenie jeho vyživovacej povinnosti z dôvodu, že manžel odmietol hradiť výdavky spojené so spoločnou domácnosťou, ako aj z dôvodu, hrubého nepomeru medzi ich príjmami. Dňa 7.8.2015 manželia uzavreli dohodu, ktorou sa manžel zaviazal prispievať jej na výživu sumou 500,- eur mesačne. Manžel jej toto výživné uhrádzal do marca 2016, preto opätovne manžela emailom dňa 18.5.2015, 21.5.2016 a 31.5.2016 vyzvala k plneniu výživného, avšak manžel tieto emaily odignoroval a až dňa 3.6.2016 jej bola doručená odpoveď právnej zástupkyne manžela, kde ju informovala o odstúpení manžela od uzavretej dohody. Navrhovateľka svoje mesačné náklady vyčíslila vo výške okolo 510,- eur až 570,-eur, ktoré pozostávajú z nákladov na nehnuteľnosť (vrátane starostlivosti o manželove ryby) vo výške 100,- eur mesačne, nákladov na jej osobu (strava, ošatenie, cestovné, poisťka, telefón, internet) vo výške 320,- eur mesačne a zdravotných nákladov (operácia, predoperačné vyšetrenie, rehabilitácie, vitamíny, pomôcky na operované koleno) vo výške 90,- eur až 150,- eur mesačne. Z dôvodu, že je dlhodobo práceneschopná a nepoberá fakticky žiaden príjem, nie je schopná nielen sa sama živiť, ale aj dlhodobo udržiavať domácnosť. Vzájomná vyživovacia povinnosť manželov vyplýva priamo zo zákona a je potrebné, aby životná úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. V jej prípade tomu tak nie je, medzi ňou a jej manželom je zjavný hrubý nepomer nielen vo vzťahu k príjmom, ale v prípade životnej úrovne, ktorý ohrozuje jej zdravie a kvalitu jej života.

3. Manžel sa k návrhu vo veci výživného na manželku vyjadril tak, že navrhovateľka de facto potvrdila skutočnosť, že všetky náklady s chodom domácnosti a uspokojovaním potrieb oboch manželov od uzavretia manželstva znášal on. Na druhej strane však paradoxne a nepochopiteľne uvádza, že jej zo strany manžela, ako zamestnávateľa, bola vyplácaná len minimálna mzda a po výpovedi z pracovného pomeru nemala žiadne finančné prostriedky na chod domácnosti. V skutočnosti však navrhovateľka podnikala prostredníctvom spoločnosti P. I..W..V., v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, podnikala v oblasti dubingu, zabezpečovala produkciu/výrobu dubingu. Dosahovanie a výška príjmov z tejto činnosti bola plne a výlučne v pôsobnosti navrhovateľky, závisela od jej pracovného nasadenia, schopností a šikovnosti. V danom čase bolo v schopnostiach druhého manžela zabezpečovať chod

domácnosti a potreby oboch manželov. Avšak z dôvodu objektívneho zhoršenia finančného statusu v dôsledku problémov manžela v jeho podnikaní, zhoršení jeho zdravotného stavu, došlo k zníženiu jeho príjmov, čo sa prejavilo aj na znížení štandardu oboch manželov, nutnosti sa uskromniť a vzniku potreby podieľať sa na spolufinancovaní spoločnej domácnosti aj zo strany navrhovateľky, pretože manželia majú zo zákona rovnaké práva a sú povinní si pomáhať. Navrhovateľka napriek tomu, že je plne duševne a zdravotne spôsobilá a bolo a aj v súčasnosti je v jej možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si obstojný a primeraný zdroj príjmu, si tento nezabezpečila a alibisticky a neeticky sa dovoľáva, že jej zo strany manžela bola vyplácaná len minimálna mzda. Navrhovateľke nič nebránilo, aby si našla lepšie platenú prácu. Z vlastného rozhodnutia sa neprispôsobila, je pasívna a spoliehala sa na manžela. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že nepoznala výšku nákladov na spoločnú domácnosť, toto tvrdenie označil za účelové, pretože manžel sa po odchode zo spoločnej domácnosti pokúšal s navrhovateľkou komunikovať ohľadom ekonomickej situácie a jej riešenia. Navrhovateľka však vznášala ďalšie požiadavky na plnenia v jej prospech a vyvolávala konfliktné situácie, čo malo vplyv na skončenie pracovného pomeru zamestnancov v spoločnosti jej manžela. Manžel preto komunikáciu s navrhovateľkou obmedzil len na komunikáciu s právnym zástupcom. Manžel opakovane navrhovateľku upozorňoval na neúnosnú finančnú situáciu a nevyhnutnosť riešenia nákladov na držbu a užívanie bytov, vrátane hradenia služieb a energií súvisiacich s ich užívaním, a to od apríla 2016. V rámci tejto komunikácie bola navrhovateľka zaslaná upomienka ZSE z 29.6.2016. Navrhovateľka riešenie situácie navrhované manželom odmietala a sama žiadne riešenie nenavrhol. Uviedol, že býva v priestoroch, v ktorých aj podniká, ide o núdzové riešenie a nie luxusné priestory, pričom navrhovateľka býva v 2 bytoch na F. R. X, C. D. o výmere cca 430 m² s kvalitným vybavením. Práve predaj týchto bytov mohol predstavovať riešenie situácie oboch manželov, avšak z dôvodu negujúceho správania navrhovateľky sa stali predmetom exekúcie, v rámci ktorej je vymáhaná pohľadávka z pôžičky, ktorú manželia použili na výstavbu týchto bytov. K dohode manželov zo dňa 7.8.2015 uviedol, že ju ukončil oznámením o skončení dohody, ktorú navrhovateľke riadne doručil 2.5.2016. Uviedol tiež, že navrhovateľka snahu nájsť si zamestnanie nepreukázala a nepreukázala ani to, že by jej zdravotný stav bol takého charakteru, že by nebola schopná si nájsť zamestnanie, pretože operácia kolena nie je typom ochorenia, ktoré by jej dlhodobo bránilo vo výkone práce. Bol toho názoru, že ani vek navrhovateľky nie je prekážkou pri hľadaní zamestnania. Požiadavku navrhovateľky na platenie výživného vo výške dvojnásobku jej mesačného príjmu označil za neprijateľnú a v rozpore dobrými mravmi.

4. Podaním doručeným súdu dňa 28.2.2017 sa navrhovateľka vyjadrila k podaniu manžela tak, že manžel ju bez upovedomenia v lete 2016 odpojil od elektriny, plynu a dlhodobo neplatí poplatky spojené s užívaním bytu správcovskej spoločnosti H-PROBYT s.r.o., v dôsledku čoho bolo zriadené záložné právo k bytu v prospech tejto spoločnosti. Na dodávku elektriny uzavrela novú zmluvu a sama náklady za jej dodávku uhrádza. Uhrádza tiež poplatky správcovskej spoločnosti H-PROBYT s.r.o. Poukázala na to, že všetky finančné prostriedky, ktoré manžel použil na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu patrili do BSM, preto platí, že boli uhrádzané spoločne. Poprela, že výmera bytu na F.Á. R. X je 430 m², správna výmera je 248,82 m² a uznala, že byt má kvalitné vybavenie. Na údržbe domácnosti sa podieľa sama z požičaných peňazí od rodiny a priateľov. Dňa 13.12.2016 jej bolo doručené upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom bytu na F. R.Á. X v prospech oprávneného K. H., ktorý je priateľom jej manžela, a s ktorým údajne manžel v roku 2002 uzavrel zmluvu o pôžičke na 30.000.000,- Sk (995.817,57 eur). Ona o uzavretí tejto pôžičky nemala vedomosť, nebola ňou v zmysle zákona ani podpísaná a pôžička nebola použitá na spoločnú domácnosť. Poprela doručenie výpovede dohody manželov zo 7.8.2015 o výživnom. Pokiaľ sa týka jej zdravotného stavu uviedla, že v poslednom období prekonala viacero operačných zákrokov a niekoľko dlhodobých zápalových ochorení, neustále navštevuje lekárov a rehabilitácie, pričom dlhodobý chlad v bytoch a ľadová voda spomaľuje proces liečenia a spôsobuje ďalšie zdravotné problémy.

5. Podaním doručeným súdu dňa 21.9.2017 sa manžel vyjadril k podaniu navrhovateľky tak, že navrhovateľka vo svojej argumentácii vychádza z obdobia roku 2012, teda stavu neaktuálneho. Pre rozhodnutie v predmetnom konaní je rozhodujúci aktuálny stav. Od roku 2012 sa rapídne zmenili okolnosti aj životná situácia manžela vo vzťahu k jeho príjmom a podnikateľským aktivitám, ktorých pokles súvisí so zhoršením jeho zdravotného stavu. Manžel opustil spoločnú domácnosť z dôvodu absolútneho odcudzenia manželov pre správanie navrhovateľky, ktorá mala na neho zvyšujúce požiadavky, ktoré nebol schopný plniť, jej emočné výbuchy a nátlak, keď ignorovala jeho zhoršený zdravotný stav a problémy v podnikaní. Následne si musel nájsť nové bývanie a začal viesť vlastnú domácnosť. S ohľadom na finančné problémy a výdavky, ktoré vynakladal na splácanie úverov za byty,

v ktorých žije navrhovateľka, ako aj nákladov na domácnosť navrhovateľky, sa uskomnil a zriadil si obytnú časť v priestoroch jeho kancelárie. Bol zamestnaný v spoločnosti T. I..W..V.. a jeho čistá mzda bola 386,40 eur a z iného zamestnania ani podnikania mu neplynuli žiadne príjmy ako fyzickej osobe, štatutárnemu zástupcovi právnickej osoby a neboli mu vyplácané ani podiely na zisku právnických osôb. Jeho pracovný pomer v spoločnosti T. I..W..V.. zanikol. V dôsledku rapidného zhoršenia zdravotného stavu, trpí závažnými ochoreniami krvi a ciev a v minulosti podstúpil operačný zákrok bajpasu, bol uznaný za práceneschopného odo dňa 6.5.2016. Jeho práceneschopnosť trvala zákonom prípustnú dobu 1 rok a v máji 2017 bol uznaný za invalidného. Počas práceneschopnosti poberal nemocenské dávky vo výške 272,90 eur mesačne. Uviedol, že navrhovateľku opakovane upozorňoval na neúnosnú finančnú situáciu a nevyhnutnosť riešenia nákladov na držbu a užívanie bytov, vrátane hradenia služieb a energií súvisiacich s ich užívaním a navrhol aj riešenia situácie. Táto komunikácia bola neúspešná z dôvodu neochoty navrhovateľky sa racionálne dohodnúť na riešení stávajúcej situácie a finančné problémy vyústili do exekučného konania vedeného na OS Bratislava I pod sp.zn. 60Er/I 047/2016. Uznal, že navrhovateľke platil výživné na základe dohody zo dňa 7.8.2015, ale tento stav bol pre neho neudržateľný. Z dôvodu, že navrhovateľka opakovane vznášala ďalšie dodatočné a nedôvodné požiadavky a odmietala sa spolupodieľať na hradení nákladov, ako aj zníženia jeho príjmu, vyplácanie výživného ukončil, o čom navrhovateľku informoval písomným oznámením o skončení dohody, ktoré jej bolo doručené dňa 02.05.2016.

6. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa § 71 ods. 1, 2 a § 75 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine a vecne vychádzal zo skutočného stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého uviedol, že rozsudkom OS Bratislava I č.k. 7Pc/II/2016 - 105 zo dňa 2.3.2017, právoplatným dňa 8.1.2018, mal za preukázané, že účastníci konania dňa 5.6.1999 uzavreli manželstvo, ktoré bolo na návrh navrhovateľky právoplatne rozvedené dňa 8.1.2018. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania a podľa § 71 Zákona o rodine zaniká zánikom manželstva. To znamená, že predmetom tohto konania bolo výživné na manželku za obdobie od 8.11.2016 do 8.1.2018. Listom navrhovateľky zo dňa 22.6.2015, mal súd prvej inštancie za preukázané, že manžel sa dňa 8.3.2015 odsťahoval zo spoločnej domácnosti, ktorú účastníci viedli na F. R.K.. X C. D.. Uvedené medzi účastníkmi sporné nebolo. Obaja manžela sa zhodli v tom, že ich spoločná domácnosť na F. R.. X C. D. bola nadštandardne vybavená, tvorili ju dva spojené mezonetové byty a z finančného hľadiska jej chod zabezpečoval manžel, platil elektrinu, plyn, služby spojené s užívaním bytu, pričom navrhovateľka výšku týchto nákladov nepoznala. Z predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie priestoru platného od 1.1.2017 spoločnosti H - PROBYT spol. s r.o. mal súd za preukázanú rozlohu tohto spojeného bytu 248,82 m². V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné, že manžel sa po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti ubytoval v kancelárskych priestoroch spoločnosti Z. O..I., kde je predsedom predstavenstva, na R.. I. XX, kde býva dodnes. Navrhovateľka vo svojej výpovedi popísala tieto priestory tak, že ide o luxusné priestory vo výmere 135 m², v ktorých býval prvý guvernér NBS, sú vykladané mahagónom, s antikorovou kuchyňou, luxusným barom, luxusným nábytkom, luxusnými elektrospotrebičmi, čo manžel nepoprel. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že v čase opustenia spoločnej domácnosti manželom, dňa 8.3.2015, podnikal a bol zamestnaný v spoločnosti T. I..W..V.. Výpismi z obchodného registra OS Bratislava I, OS Prešov a Mestského súdu v Prahe uvedenými v odseku 17. a 18. a potvrdením Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 5.12.2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že manžel bol evidovaný v evidencii poisťencov iba ako zamestnanec spoločnosti T. I..W..V.. od 1.10.2001 a v spoločnosti E. I..W..V.. bol spoločníkom a konateľom od 29.1.2010, v spoločnosti Q. I..W..V.. bol spoločníkom od 15.2.2002 do 12.6.2017 a konateľom od 18.6.2002 do 12.6.2017, v spoločnosti W. E. I..W..V.. bol konateľom od 30.11.2012 do 12.6.2017, v spoločnosti T. I..W..V.. bol spoločníkom od 11.12.2000 do 18.8.2017 a konateľom od 11.12.2000 do 11.7.2017, v spoločnosti E. I..W..V.. bol spoločníkom a konateľom od 25.8.2007 do 12.6.2017, v spoločnosti Z. O..I.. je predsedom predstavenstva od 10.1.2003 dodnes, v spoločnosti V. L. I.. I. W..V.. bol spoločníkom od 24.11.2005 do 12.6.2017 a konateľom od 16.4.2004 do 12.6.2017, v spoločnosti E. N. I..W..V.. je spoločníkom a konateľom. Spoločnosti Q. I..W..V., W. E. I..W..V., E. I..W..V.. V. L. I.. I. W..V.. boli dňa 13.06.2017 zlúčené so spoločnosťou T. I..W..V.. a tá dňa 13.6.2017 zanikla zlúčením s E. I..W..V., Q. I..W..V., V. L. I.. I. W..V., W. E. I..W..V.. a jej právnym nástupcom sa stala O. & D. I..W..V.. Výplatnými páskami spoločnosti T. I..W..V.. za obdobie 01/2015 - 09/2016 mal súd za preukázané, že manžel v tejto spoločnosti za uvedené obdobie zarobil 6.429,02 eur netto. Účtovnými uzávierkami uvedených spoločností, zverejnených v registri účtovných uzávierok, mal súd prvej inštancie za preukázané výnosy z hospodárskej činnosti spoločnosti E. I..W..V.. k 31.12.2015 vo výške 139.918,- eur, spoločnosti W. E. I..W..V.. k 31.12.2015 vo výške 45.416,- eur, spoločnosti E. I..W..V.. k 31.12.2016 vo výške 397.924,- eur,

spoločnosti T. I..W..V.. k 31.12.2016 vo výške 5.886.026,- eur, spoločnosti Z. O..I.. k 31.12.2016 vo výške 2.711.098,- eur, spoločnosti V. L. I. I. W..V.. k 31.12.2016 vo výške 215.492,- eur a mzdové náklady v spoločnosti E. I..W..V.. k 31.12.2016 vo výške 19.260,- eur, v spoločnosti T. I..W..V.. k 31.12.2016 vo výške 52.689,- eur. Navrhovateľka v čase opustenia spoločnej domácnosti manželom, dňa 8.3.2015, podnikala a bola zamestnaná v spoločnosti T. I..W..V.. Navrhovateľka bola zamestnaná od 1.4.2002 do 31.1.2016 v spoločnosti T. I..W..V.. a vymeriavací základ pre poistné v období 11/2015 bol 352,- eur, v období 12/2015 bol 352,- eur a v období 01/2016 bol 645,- eur, od 1.2.2016 do 3.5.2016 bola zamestnaná v spoločnosti W. E. I..W..V.. a vymeriavací základ pre poistné v období 02/2016 bol 405,- eur, v období 03/2016 bol 405,- eur, v období 04/2016 bol 405,- eur. Navrhovateľka bola v spoločnosti P. I..W..V.., spoločníkom a konateľom od 13.9.2005 do 10.4.2018. Výnosy z hospodárskej činnosti tejto spoločnosti za rok 2015 boli vo výške 3.510,- eur a za rok 2016 vo výške 1.164,- eur. Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 21.3.2018, navrhovateľka dňa 21.3.2018 previedla obchodný podiel v spoločnosti P. I..W..V.. vo výške 6.639,- eur na W. C. nar. XX.X.XXXX, za odplatu 6.639,- eur. Manželia po odchode manžela zo spoločnej domácnosti, dňa 7.8.2015 uzavreli dohodu o výživnom, ktorou sa manžel zaviazal platiť navrhovateľke výživné vo výške 500,- eur mesačne od marca 2015 najneskôr do 5. dňa príslušného toho-ktorého kalendárneho mesiaca vopred a zmeškané výživné od marca 2015 do dňa podpísania tejto dohody vo výške 2.500,- eur sa zaviazal zaplatiť navrhovateľke spolu s mesačným výživným vo výške 500,- eur, počnúc dňom podpísania tejto dohody. Mailom navrhovateľky zo dňa 18.5.2016 a oznámením o skončení dohody manželov zo dňa 28.4.2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že manžel dohodnuté výživné prestal platiť v máji 2016 a dňa 2.5.2016 toto oznámenie doručil navrhovateľke. Manžel ukončenie platenia výživného vo svojej výpovedi pred súdom zdôvodnil tým, že navrhovateľka sa voči nemu správala neslušne a už nebol schopný toto výživné platiť. Navrhovateľka svoje mesačné náklady vyčísliť vo výške 510,- až 570,- eur. Súd prvej inštancie mal za preukázané náklady na služby spojené s užívaním bytu na F. R.. X C. D. v celkovej výške 123,13 eur. Výpoveďou zmluvy o združenej dodávke elektriny zo dňa 28.7.2016 a žiadosťou o ukončenie odberu v SPP zo dňa 28.7.2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že manžel dňa 28.7.2016 byt na F. R. X, užívaný navrhovateľkou, odpojil od elektriny a dňa 29.07.2016 od plynu. Navrhovateľka uzavrela so ZSE novú zmluvu o združenej dodávke elektriny na dodávku elektriny v odbernom mieste F. R.. X, D. a poštovými poukázkami zo dňa 25.1.2017 a 15.2.2017 mal súd za preukázané, že uhrádza preddávky na dodávku elektriny vo výške 30,- eur mesačne. Pokladničnými blokmi Slovak Telekom a.s. č. 1030XH11906/17 zo dňa 29.5.2017 a č. 1080XH10378/17 zo dňa 30.6.2017 mal súd za preukázané mesačné náklady navrhovateľky na telefonické a internetové služby vo výške 41,70 EUR. Poštovou poukázkou zo dňa 27.1.2017 mal súd za preukázané náklady navrhovateľky na životné poistenie v NN Životná poisťovňa a.s. vo výške 45,50 EUR mesačne. Spolu ide o náklady vo výške 240,20 EUR, bez stravy, drogérie, ošatenia a liekov. Potvrdením o dočasnej práceneschopnosti navrhovateľky č. 0581997 zo dňa 14.04.2016 a rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 14.7.2016 mal súd za preukázané, že navrhovateľka bola práceneschopná od 14.4.2016 a od 24.4.2016 jej bol priznaný nárok na nemocenské vo výške 6,36751500 eur za deň. Navrhovateľka bola hospitalizovaná na klinike od 23.11.2016 do 28.11.2016. Výpoveďou navrhovateľky mal súd za preukázané, že jej práceneschopnosť trvala 1 rok. Lekárskym nálezom ŠNOP zo dňa 30.08.2016 a 13.2.2017 mal súd za preukázané, že navrhovateľka trpí chronickou instabilitou kolena v kĺbovom puzdre a poruchou celistvosti kosti, bližšie neurčenej, na viacerých miestach. Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že v rozhodnom období tohto sporu od 8.11.2016 do 8.1.2018 mala príjmy z príležitostnej práce v dabingu, na stravu mala na týždeň 1,- eur, nemala čo jesť, schudla 15 kg, postarala sa o ňu jej sestra, ktorá jej pomohla. Pokiaľ sa týka možností a schopností pracovať uviedla, že má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou - elektrotechnickú priemyslovku. Od ukončenia PN je zdravá, snaží sa hľadať si prácu už 3 roky. Od 1.1.2018 do 28.2.2019 má uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti s Ministerstvom vnútra SR, čo je jediný príjem a predstavuje 100,- eur mesačne. Potvrdením o dočasnej práceneschopnosti manžela č. P034019 zo dňa 6.5.2016 a výpisom z účtu manžela vedeného vo VÚB Banke a.s. č. účtu: I. zo dňa 5.12.2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že manžel bol práceneschopný od 6.5.2016 a boli mu vyplatené nemocenské dávky dňa 15.6.2016 vo výške 140,90 eur, dňa 15.7.2016 vo výške 264,10 eur, dňa 12.8.2016 vo výške 272,90 eur, dňa 14.9.2016 vo výške 264,10 eur, dňa 14.10.2016 vo výške 264,10 eur a dňa 15.11.2016 vo výške 272,90 eur. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 24.8.2017 bol manželovi priznaný invalidný dôchodok od 5.5.2017 vo výške 147,30 eur mesačne. Manžel vo svojej výpovedi mesačné náklady navrhovateľky nespochybnil. Potvrdil, že v čase jeho odchodu zo spoločnej domácnosti boli mesačné náklady na elektrinu a plyn v byte na F. R. X C. D. spolu asi 1.000,- eur, ktoré spolu s nákladmi na správcu asi 100,- eur ročne, platil aj po odchode zo spoločnej domácnosti. Keď ich prestal platiť predpokladal, že navrhovateľka na ich úhradu má, mala peniaze od rodiny, dostala nejaké dedičstvo. Počas jeho práceneschopnosti mu finančne

pomáhala jeho mama. Vzhľadom k tomu, že došlo k znemožneniu úverového krytia, nikto mu v SR už nechcel požičať finančné prostriedky, požiadal o úver v ČR, od nebankového subjektu, na krytie ktorého bola použitá nehnuteľnosť jeho matky, uvedené tvrdenie však nepreukázal. Uviedol, že v ČR mal dva kontokorentné úvery, prvý úver bol splatený z druhého úveru poskytnutého bankou, ktorú nechcel špecifikovať a odmietol sa vyjadriť aj k otázke, či poberá dôchodok aj v ČR, pretože sa bojí reakcie navrhovateľky, ktorá zneužíva informácie, ktoré od neho dostane. Poukázal na to, že s bytom, ktorý navrhovateľka užíva sú spojené aj náklady vyplývajúce z hypotekárneho úveru, ktorého mesačná splátka predstavuje 2.500,- eur, ktorý spláca z úveru poskytnutého mu v ČR. Manžel v podaní doručenom dňa 21.9.2017 uviedol, že bol zamestnaný len v spoločnosti T. I..W..V., kde jeho čistá mzda bola 386,40 eur, tento pracovný pomer zanikol a z iného zamestnania ani podnikania mu neplynuli žiadne príjmy ako fyzickej osobe, štatutárnemu zástupcovi právnickej osoby a neboli mu vyplácané ani podiely na zisku právnických osôb. Manžel mal vo VÚB a.s. v rozhodnom čase od 8.11.2016 do 8.1.2018 vedených 5 účtov, 3 bežné účty, z toho dva v cudzej mene - jeden v mene CZK a jeden v mene CHF, jeden sporiaci účet a jeden termínovaný vklad, vlastní akcie VÚB Banky a.s. v trhovej hodnote 1.540,-eur, akcie UNIPETROL a.s. v trhovej hodnote 1.594,94 eur a podielové listy podielového fondu VÚB v celkovej hodnote 11.128,92 eur.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že manželia v rozhodnom čase od 8.11.2016 do 8.1.2018 nemali rovnakú životnú úroveň, pretože navrhovateľka v danom čase mala príjem len z príležitostnej práce v dabingu, na stravu mala 1,- eur na týždeň, nemala čo jesť, bola odkázaná na pomoc sestry. Súd prvej inštancie konštatoval, že tvrdenia manžela o nepoberaní príjmu z výkonu funkcií konateľa vyhodnotil ako nevierohodné, neuveril mu, že funkcie konateľa v spoločnostiach Q. I..W..V., W. E.W. I..W..V., V. L. I.. I. W..V., E. N. I..W..V. a funkciu predsedu predstavenstva v spoločnosti Z. O..I.. v rozhodnom čase, od 08.11.2016 do 8.1.2018, vykonával bez akejkoľvek odmeny. K tomuto záveru dospel súd prvej inštancie vzhľadom k tomu, že mesačne spláca hypotekárny úver na byt na F.R. R.. X vo výške 2.500,- eur, z úveru poskytnutého mu bankou v ČR, pretože banka pri poskytovaní úveru dôsledne skúma bonitu klienta. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ak banka poskytla manželovi úver vo výške, ktorá mu umožňuje platiť z neho 2.500,- eur mesačne ako náklady na splátku iného hypotekárneho úveru, musel manžel banke preukázať dostatočný príjem na splácanie takto poskytnutého úveru. Tvrdenia manžela o nedostatku finančných prostriedkov, brániacich mu platiť výživné na manželku súd prvej inštancie preto vyhodnotil ako účelové, v snahe vyhnúť sa plateniu výživného na manželku po narušení ich vzájomných vzťahov. Súd prvej inštancie pri určovaní výživného a jeho výšky vychádzal z dohody manželov zo dňa 7.8.2015, ktorou sa manžel zaviazal platiť navrhovateľke výživné vo výške 500,- eur mesačne od marca 2015, pretože manžel v konaní nepreukázal, že bola podpísaná pod nátlakom. Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko navrhovateľka v konaní vyššiu výšku požadovaného výživného nezdôvodnila. Súd prvej inštancie priznal navrhovateľke výživné za obdobie od 8.11.2016 do 8.1.2018 rozsudkom zo dňa 26.10.2018, t.j. v čase, kedy bolo celé súdom priznané výživné za obdobie 14 mesiacov už splatné, preto súd rozhodol o tom, že ročné výživné vo výške 7.000,- eur (14 x 500,- eur) je manžel povinný zaplatiť navrhovateľke v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal manžel v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko považuje rozsudok vo vzťahu k nemu za vecne nesprávny, keďže súd prvej inštancie sa nezaoberal všetkými a rozhodujúcimi skutočnosťami potrebnými na osvedčenie nároku navrhovateľky, obmedzil sa len na jednostrannú argumentáciu navrhovateľky. Podľa manžela na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam, v čoho dôsledku vec aj nesprávne právne posúdil. Rozsudok považuje manžel za arbitrárny, javiaci sa ako ľubovoľný, bez rozumnej opory, závislý len na individuálnom rozhodnutí, ako sa človeku chce, nie na všeobecne platných dôvodoch. Podľa manžela právne závery uvedené v odôvodnení predstavujú subjektívne nazeranie a posudzovanie problematiky platenia výživného medzi manželmi so zrejším príklonom na stranu manželky. Súd prvej inštancie si podľa manžela závery vyvodil a odôvodnil skutočnosťami uvádzanými navrhovateľkou, ktoré neboli v rámci dokazovania preukázané, a na druhej strane bez relevantného dôvodu nevzal do úvahy argumentáciu a dôkazy predložené zo strany manžela. Manžel poukazuje na to, že argumentácia navrhovateľky bola založená na jej fabuláciách, domnienkach a hypotézach. Navrhovateľka sa snažila vykresliť manžela ako osobu s vysokými subjektívnymi nárokmi, ktoré ona v minulosti uspokojovala, ktorý aj po odchode so spoločnej domácnosti vedie nadštandardný život. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie bez racionálneho zdôvodnenia založil len na argumentácii navrhovateľky, a na majetkových, resp. finančných pomeroch účastníkov z obdobia predchádzajúcemu relevantnému obdobiu, za ktoré

súd priznal navrhovateľke nárok na výživné. Manžel má za to, že neboli splnené zákonné hmotnoprávne podmienky na priznanie nároku na výživné na manželku navrhovateľke. Manžel zdôrazňuje, že opustil spoločnú domácnosť z dôvodu na strane navrhovateľky, ktorá ho dlhodobým psychicky a fyzicky týrajúcim správaním de facto vypudila. Navrhovateľka znemožnila manželovi užívanie ich spoločného majetku, a to nielen bytov, ale aj hnuteľného majetku v nich sa nachádzajúceho, keď k nim manželovi zamedzila prístup výmenou kľúčov. Manžel poukazuje na to, že navrhovateľka sa aj po jeho odchode zo spoločnej domácnosti správala voči nemu agresívne a nedôstojne, keď na verejnosti ho slovne priamo atakovala, vyhrážala sa mu. Uvádza, že ho aj v jeho neprítomnosti pred tretími osobami dehonestoala. Manžel poukazuje na to, že jeho zdravotný stav sa oproti minulosti radikálne zhoršil, v dôsledku čoho bol nútený utlmiť svoje podnikanie, stratil príjem a uspokojovanie osobných potrieb bol nútený zabezpečovať z cudzích zdrojov (pôžičiek/úverov). Napriek tomu, že odporca nemohol užívať spoločný majetok, sám po odchode zo spoločnej domácnosti financoval náklady súvisiace s vlastníctvom a užívaním bytov, a to až do času, kedy mu to jeho možnosti dovoľovali. Následne, keď už nebol schopný financovať osobné potreby navrhovateľky, zabezpečoval aspoň platenie hypotekárnych splátok úverov, a to aj na svoj úkor - zadlžovanie sa. Manžel si sám musel nájsť možnosť iného bývania a financovať svoje osobné potreby, pričom navrhovateľka sa o toto absolútne nezaujímal a žiadnym spôsobom mu na to neprispievala. Manžel v odvolaní poukazuje i na to, že sa snažil vyriešiť vzniknutú situáciu zmierlivou cestou, navrhoval získať finančné prostriedky z predaja alebo prenájmu spoločných bytov účastníkov konania, ktoré by mohli použiť na zabezpečenie ich samostatného bývania a uspokojovanie ich osobných potrieb. Navrhovateľka však jeho snahy neracionálne odmietla a zo zrejmej márnivosti si zachovala nadštandardný životný priestor a spôsob života. Navrhovateľka si podľa manžela teda stav, v rámci ktorého bola povinná znášať aj náklady na jej život, ktoré v dôsledku jej rozhodnutia neboli malé, privodila sama. Súd prvej inštancie mal pri svojom rozhodovaní vychádzať zo zásady zásadne rovnakej životnej úrovne manželov. Pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Treba vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik, týkajúcich sa jednotlivých manželov, a zhodnotiť aj práce vykonávané manželom, od ktorého sa výživné požaduje. So zabezpečením vyššieho príjmu na základe prípadného väčšieho vypätia síl, môže byť spojená aj potreba vynaloženia vyšších prostriedkov napríklad na regeneráciu a rozdielne potreby a náklady môžu vyplývať aj zo zdravotného stavu, stravovania, ošatenia a spôsobu života. Zákon tiež ukladá povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť, pričom sa už nehovorí o spoločnej domácnosti, na základe čoho možno hodnotiť aj prípady oddeleného žitia. Podľa manžela navrhovateľka počas celého konania neprodukovala a ani neoznačila žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že manžel mal vyššiu životnú úroveň ako ona sama. Manžel má za to, že preukázal, že v relevantnom období nemal príjem zo zamestnania, ani z podnikania alebo výkonu funkcie. Okolnosti, či sa v relevantnom období podieľal na podnikateľskej činnosti obchodných spoločností, a či tieto dosahovali nejaké príjmy/obrat, sú vo vzťahu k životnej úrovni manžela irelevantné, nakoľko jemu osobne neboli vyplatené žiadne financie. Manžel poukazuje na to, že aj napriek jeho ťažkej životnej a finančnej situácii hradil všetky výdavky súvisiace s nákladmi na bývanie oboch účastníkov konania. Na druhej strane, navrhovateľka nepracovala, nemala žiadne výdavky okrem výdavkov spojených so zabezpečením svojich vlastných potrieb. Je zrejmé, že disponovala takými finančnými prostriedkami, z ktorých si mohla zabezpečiť bežnú a dokonca aj nadštandardnú životnú úroveň, pre ktorú sa sama rozhodla. Súd prvej inštancie podľa manžela nedospel ani k správne záveru, že priznanie výživného navrhovateľke v predmetnom prípade nie je v rozpore so zásadou dobrých mravov. Absolútne nezohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka sa voči nemu všeobecne neprijateľne správala a znemožnila mu vstup do ich spoločných bytov. Takéto konanie navrhovateľky bolo konaním odporujúcim dobrým mravom, keď navrhovateľka ho verbálne napádala a na verejnosti dehonestoala v snahe zdiskreditovať ho, svojvoľne a sama, bez jeho súhlasu užívala a nakladala (a aj naďalej užíva a nakladá) so spoločným majetkom účastníkov konania. Správanie sa navrhovateľky voči manželovi je potrebné vzhľadom na vykonané dokazovanie posúdiť a vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Manžel má za to, že je dôvodné, aby odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne. Manžel žiada priznať i nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

9. Manželka vo vyjadrení k odvolaniu namieta, že by súd prvej inštancie vychádzal výlučne z jej tvrdení. Poukázala na to, že boli v konaní riadne prešetrené majetkové pomery manžela. Záujmom navrhovateľky pri podaní návrhu bolo pokryť finančné dlhy, ktoré jej vznikli, resp. ktoré vyšli najavo až po odchode manžela zo spoločnej domácnosti. Súd prvej inštancie podľa navrhovateľky v konaní navrhovateľke nijakým spôsobom neasistoval, naopak postupoval objektívne a nestranným spôsobom.

Manžel nepreukázal relevantné skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dopytom do VÚB banky, odmietol uviesť, či poberá alebo nepoberá dôchodok v Českej republike, nepreukázal zrušenie životnej poisťky, ani v akej poisťovni mal túto uzatvorenú, vyslovene odmietol uviesť názov banky, ktorá mu poskytla úver v Českej republike, rovnako nepreukázal, aká je jeho výška. Navrhovateľka má za to, že existencia piatich účtov (z ktorých 2 sú vedené v cudzej mene), a iných finančných produktov, predovšetkým Podielových listov v hodnote 11.624,79 eur a akcií spolu v hodnote 3.134,94,- eur je pre konanie relevantná a podstatná. Navrhovateľka nikdy k uvedeným finančným produktom nemala prístup (aj keď predstavovali masu BSM), čo potvrdil aj manžel vo výpovedi na pojednávaní dňa 26.10.2018. Tvrdenie manžela, že navrhovateľka disponovala takými finančnými prostriedkami, z ktorých si mohla zabezpečiť bežnú a dokonca nadštandardnú životnú úroveň, považuje manželka za zavádzajúce, a to vzhľadom na skutočnosť, že manžel si bol nielen vedomý výšky zálohových faktúr za plyn a elektrinu, a mesačnej splátky hypotéky za spoločnú domácnosť, ale aj toho, že navrhovateľka zarábala iba minimálnu mzdu, z ktorej nie je možné tvoriť plnohodnotnú rezervu a ešte aj uhrádzať vyššie uvedené náklady na domácnosť. Navrhovateľka odmieta, že by manžela na verejnosti dehonestovala, iba sa súdne domáha svojich práv. Podľa názoru navrhovateľky práve správanie manžela sa priečilo dobrým mravom, keď jej počas manželstva zatajoval spoločný majetok v BSM, nakladal s ním bez jej vedomia, uzatvoril bez súhlasu a vedomia počas manželstva údajnú pôžičku na sumu vo výške 30 mil. SK, uznal tento dlh vo forme notárskej zápisnice bez súhlasu a vedomia navrhovateľky, čo spôsobilo, že je na spoločnú nehnuteľnosť vedená exekúcia, rovnako sa priečilo dobrým mravom, keď manžel navrhovateľku bez jej vedomia odpojil od elektriny a plynu, dal jej v pozícii zamestnávateľa výpoveď počas jej práceneschopnosti a odpojil jej všetky aktívne SIM karty. Druhý manžel opustil bez udania dôvodu a bez vyporiadania spoločných vzťahov svojvoľne spoločnú domácnosť a zriadil si nové luxusné bývanie v iných priestoroch. Vzhľadom na vyššie uvedené má navrhovateľka za to, že bol jednoznačne preukázaný rozdiel v životnej úrovni manželov, keď manžel v dotknutom období disponoval piatimi účtami vedenými vo VÚB banke, bol držiteľom akcií vo výške 1.540,- eur a akcií UNIPETROL v hodnote 1.594,94 eur, rovnako podielových listov vo výške 11.128,92 eur. Dokonca, ako sám uviedol, splácal v dotknutom období úver vo výške splátky 2.500,- eur mesačne a finančné prostriedky mu boli poskytnuté prostredníctvom úveru bankou, ktorú odmietol špecifikovať. Manželka predpokladá, že hodnota úveru musela byť vysoká, keď si mohol dovoliť popri splátke tohto úveru splácať aj 2.500,- Eur mesačne na pokrytie splátok iného úveru. Naopak navrhovateľka bola v dotknutom čase práceneschopná, bez príjmu, bez úspor (nakoľko jej bola vyplácaná minimálna mzda) a s vysokými nedoplatkami na spoločnej domácnosti. Navrhovateľka poukazuje na to, že si nemohla dovoliť plnohodnotnú stravu, musela si požičiavať a dokonca nemala prostriedky na financovanie opravy drahého pokazeného kondenzačného kotla, čo malo za následok, že ani počas zimných mesiacov nemohla kúriť.

10. Manžel vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky poukázal na to, že dokazovaním boli zistené len čísla bankových účtov otvorených na meno manžela, avšak neboli preukázané ich zostatky, ktoré nemuseli byť len kladné, ale mohli by aj záporné. Zistenie nominálnej hodnoty cenných papierov a podielových listov nepreukázalo ich skutočnú trhovú hodnotu (naviac aj ich nominálnu hodnotu nemožno považovať za vyššiu majetkovú hodnotu, ktorá by mohla ovplyvniť „bonitu“ manžela a zvýšiť jeho životný štandard oproti pomerom navrhovateľky). Jedná sa o skutočnosti, ktoré nepreukazujú majetkové pomery manžela v relevantnom čase a súd by na tieto nemal prihliadať. Manžel poukazuje i na to, že navrhovateľka mala v prvom rade povinnosť tvrdenia, nakoľko práve ona sa domáha priznania nejakého nároku a bola tak povinná aspoň označiť dôkazy na preukázanie jej skutkových tvrdení. Navrhovateľka však v rámci konania produkovala len dôkazy, ktoré nepreukázali jej tvrdenia a rozdiel v životnej úrovni manželov odôvodňujúci priznanie nároku na výživné manželke. Faktom je, že naopak navrhovateľka po tom, ako psychickým nátlakom prinútila manžela opustiť spoločnú domácnosť, sama z vlastnej vôle užívala a aj naďalej užíva dva nadštandardné byty, bola a je plne spôsobilá zabezpečiť si osobné finančné príjmy a hradiť výdavky s tým spojené. Naopak manžel v záujme zachovania majetku, ktorý ešte nebol po zániku BSM vyporiadany, platil a platí aj naďalej hypotekárne úvery a poplatky za správu bytového domu, a to aj napriek tomu, že k predmetným bytom nemá prístup a musí si na platby požičiavať.

11. Manželka na vyjadrenie manžela uviedla, že si nevybrala, že bude sama z vlastnej vôle užívať spoločnú domácnosť, ani manžela nijakým nátlakom neprinútila odísť. Manžel opustil spoločnú domácnosť sám, bez akéhokoľvek vysvetlenia. Poukázala tiež na to, že manžel ju nikdy nežiadal o prístup do spoločnej nehnuteľnosti, po poslednom konaní vo veci prestal platiť splátky hypotekárneho úveru.

12. Na pojednávaní pred odvolacím súdom manželka doplnila do spisu výpis z internetovej stránky FinStat o tržbách a zisku spoločností, v ktorých figuroval manžel za rok 2017 a poukázala na miliónové tržby v spoločnosti Z., O..I.. C. Q.. Ďalej uviedla, že z trestného spisu týkajúceho sa trestného konania ohľadom nevyplatenia mzdy v spoločnosti, v ktorej bol manžel spoločníkom, vyplýva, že z firmy bolo prevádzaných množstvo rôznych súm na rôzne účty, aj zahraničné, a podľa vyjadrenia manželky išlo aj o súkromné účty manžela.

13. Právny zástupca manžela v reakcii na vyjadrenia manželky uviedol, že tržby firmy neznamenajú zisk a tržby nie sú majetkom spoločníka spoločnosti.

14. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie manžela je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

15. Odvolací súd po zopakovaní a doplnení dokazovania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť, nakoľko súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania nesprávne ustálil skutkový stav veci a vyvodil nesprávny právny záver o dôvodnosti určenia výživného na manželku. Pre priznanie výživného na manželku je v prvom rade potrebné zaoberať sa skutočnosťou, či si druhý manžel skutočne neplní vyživovaciu povinnosť a životnou úroveň manželov, nakoľko podľa ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine, súd určí rozsah vyživovacej povinnosti tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manžel opustil spoločnú domácnosť a manželka ostala bývať naďalej v dvoch bytoch nadštandardne zariadených. Manžel obýva nebytový priestor. Z dokazovania vyplýva, že manžel je od 06.05.2016 práceneschopný, a jeho práceneschopnosť trvala po celú rozhodnú dobu, za ktorú žiada manželka výživné. Zo zápisov firiem, v ktorých bol manžel spoločník, či konateľ vyplýva, že aktivity vo firmách utlmoval, v spoločnosti E., I..W..V.. C. Q. bol spoločníkom a konateľom do 27.02.2019, v spoločnosti Q., I..W..V.. bol spoločníkom do 12.06.2017 a došlo k jej zlúčeniu so spoločnosťou T. I..W..V.. Taktiež v spoločnosti W. E. I..W..V.. bol konateľom do 12.06.2017 a došlo k jej zlúčeniu so spoločnosťou T. I..W..V.. Spoločnosť T. I..W..V.. zanikla zlúčením s inou spoločnosťou, a ďalší jej právny nástupca je v konkurze. Utlmovanie aktivít manžela v obchodných spoločnostiach svedčí jeho tvrdeniam o zhoršenom zdravotnom stave. Manželovi bol odo dňa 05.05.2017 priznaný invalidný dôchodok. Pokles schopnosti u neho vykonávať zárobkovú činnosť je o 60% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počas manželstva všetka finančná starostlivosť o domácnosť bola zabezpečovaná manželom. Manželka síce podnikala, avšak jej podnikanie bolo stratové a bolo jej umožnené venovať sa týmto podnikateľským aktivitám vďaka manželovi. Na základe vyššie uvedeného nie je možné konštatovať, že životná úroveň manžela je vyššia, ako životná úroveň manželky. V konaní bolo preukázané, že i po odsťahovaní sa manžela zo spoločnej domácnosti a v období, za ktoré možno priznať výživné na manželku (od podania návrhu do právoplatného skončenie konania o rozvod) manžel platil hypotekárny úver na byty, ktoré obývala výlučne manželka a to vo výške celkom 2.325,- eur. Manžel teda udržiaval majetok manželov. Podľa názoru odvolacieho súdu, nakoľko manžel platil celý hypotekárny úver a byty, ktoré sú týmto úverom zaťažené obýva manželka, tak prispieval touto formou na jej náklady na bývanie, teda na výživné. Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné prihliadnuť i k zhoršenému zdravotnému stavu manžela, v dôsledku ktorého je preukázané, že ukončil podnikateľské aktivity v mnohých spoločnostiach, v ktorých predtým figuroval. Taktiež nemôže byť bez povšimnutia tá okolnosť, že manžel sa opakovane obrátil na manželku so žiadosťou riešiť ich situáciu, oznámil jej pred podaním návrhu, že nie je schopný z dôvodu aj jeho zhoršeného zdravotného stavu jej poskytovať výživné v sume 500,- eur a navrhol jej reálne riešenie ich horšej finančnej situácie a to predajom bytov a zabezpečením primeraného bývania pre oboch. Manželka na danú dohodu nereflektovala, respektíve ju odmietla a podľa názoru odvolacieho súdu bez relevantného dôvodu. Manžel poukazuje na správanie manželky voči nemu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, čo je tiež dôvodom na nepriznanie výživného. Súd prvej inštancie sa s argumentom manžela o správaní sa manželky v rozpore s dobrými mravmi vôbec nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd vidí v správaní manželky, ktorá vymenila kľúče od spoločného majetku a nové manželovi nedala, ktorá bezdôvodne odmietla riešiť zlú finančnú situáciu,

naďalej ostala obývať pre jednu osobu nadštandardný byt, hoci bola zo strany manžela upozorená, že nie je naďalej schopný hradiť všetky náklady na byt, resp. byty, ako konanie priečiace sa dobrým mravom. Odmietanie riešenia finančnej situácie bez relevantného dôvodu a zotrvanie bývania jednej osoby v nadštandardnom mezonetovom byte, za situácie, že manžel oznámil manželke svoju horšiu finančnú situáciu z dôvodu aj jeho zhoršeného zdravotného stavu, považuje odvolací súd za nesúladne s dobrými mravmi a ako jeden z dôvodov na nepriznanie výživného, okrem už vyššie uvedeného dôvodu, že manžel na výživné prispieval platbou celého hypotekárneho úveru na nehnuteľnosti, ktoré obývala len manželka. Poukazovanie manželky na tržby spoločností, v ktorých bol manžel spoločníkom, či členom štatutárneho orgánu nemajú relevanciu, nakoľko jednak tržby neznamenajú zisk a neznamená, že tržby sú majetkom spoločníka. Zisk spoločnosti Z., O..I.. C. Q. za rok 2017 bol 10.197 eur a spoločnosti E., I..W..V.. C. Q. 3.052 eur, teda nemožno hovoriť o miliónových ziskoch, ak prezentuje manželka.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel odvolací súd k záveru že súd prvej inštancie nerozhodol vecne a právne správne a vychádzal z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania a vyhodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že návrh manželky nie je dôvodný, a preto zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh manželky na určenie výživného na manželku zamietol.

17. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Manžel žiadal v odvolaní priznať mu náhradu trov konania, avšak odvolací súd dospel k záveru, že tu nie sú také okolnosti prípadu, s ohľadom na ktoré by to bolo spravodlivé. Len neúspech v konaní, nie je dôvodom na aplikáciu ust. § 55 CMP. V danom prípade išlo o spor medzi manželmi, manželka hoci bol jej návrh neúspešný, mala právo sa obrátiť na súd a žiadať od manžela výživné. Len to, že neúspešne uplatnila právo na výživné od manžela, nie je dôvodom na priznanie trov manželovi.

19. Nakoľko manžel bol rozhodnutím odvolacieho súdu úspešný v spore, nie je potom dôvodné, aby bol zaviazaný platiť súdny poplatok za návrh, ako mu bolo uložené súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch. Odvolací súd preto výrok o uložení mu tejto povinnosti zrušil.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).